

Sygn. akt II Cz 318 /16

POSTANOWIENIE

K., dnia 28 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa H. Ś.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zadośćuczynienie

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Pleszewie

z dnia 11 marca 2016 r., sygn. akt I C 256/16

p o s t a n a w i a:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnić powódkę H. Ś. od ponoszenia połowy opłat sądowych a w pozostałej części wniosek oddalić;**
- 2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.**

SSO Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 318/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 marca 2016 r., Sąd Rejonowy w Pleszewie oddalił wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych, bowiem w ocenie Sądu Rejonowego powódka posiada oszczędności w kwocie 3400 zł oraz 4000 zł, które umożliwiają jej pokrycie kosztów sądowych bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie.

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego wniosła powódka zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę przez uwolnienie powódki od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości. Zaskarżonemu postanowieniu powódka zarzuciła naruszenie art. 102 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest częściowo uzasadnione.

Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że przy uzyskiwanym przez powódkę dochodzie i posiadanych środkach finansowych jest ona zdolna pokrycia w całości kosztów sądowych bez uszczerbku dla utrzymania siebie, które na obecnym etapie postępowania odpowiadają opłacie sądowej w kwocie 12500 złotych.

Powódka ma skromny dochód – emeryturę w wysokości 1354 zł miesięcznie. Na swoje utrzymanie ponosi wydatki, które - poza ratą kredytu - mimo, że dotyczą podstawowych potrzeb, niemal w połowie wyczerpują jego możliwości finansowe. Jest osoba samotną, co uzasadnia potrzebę pokrywania kosztów utrzymania także z zaoszczędzonych środków pieniężnych. W takiej sytuacji ocena Sądu Rejonowego, że winna odpowiednio wykorzystać skromne oszczędności lub ograniczyć wydatki w ramach swoich dochodów uwzględniając pierwszeństwo zobowiązań wobec Skarbu Państwa do pokrycia kosztów sądowych, jest w tej sytuacji nadmiernie rygorystyczna.

W konsekwencji tych uwag nie można też przyjąć, że powódka bez uszczerbku w zaspokojeniu swoich podstawowych potrzeb nie jest w stanie ponieść koszty sądowe w pełnej ich wysokości, bowiem na obecnym etapie koszty te obejmują jedynie opłatę od pozwu, a w dalszej perspektywie opłatę od ewentualnych środków zaskarżenia. Przedwczesne natomiast jest upatrywanie potrzeby zwolnienia od kosztów sądowych w zakresie wydatków związanych z postępowaniem dowodowym, skoro pozwany dotąd nie zajął stanowiska w sprawie.

W ocenie Sądu Okręgowego uzasadnione jest zatem zwolnienie powódki od kosztów sądowych w zakresie połowy wysokości opłat sądowych, co wypełnia wobec powódki także zasadę dostępu do sądu. Dalej idące żądanie podlega oddaleniu jako nieuzasadnione.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz dyspozycje art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz.U. Nr 167, poz. 1398) należało, zgodnie z art. 386 §1 w zw. z art. 397 §2 k.p.c. orzec jak w sentencji.

SSO Janusz Roszewski